

פתח דבר

השנה היא שנת העשור לתוכנית המדרשיה, תוכנית לימוד תורה לשמה הפועלת בבית הספר החל משנת ה'תשס"ה (2005). התוכנית הוקמה כחלק ממהלך בית ספרי שנועד לאפשר לתלמידים החפצים בכך לקבל יותר בתחום הרוחני.

הרעיון המרכזי היה לתת לתלמידים מקום שבו יוכלו להעמיק ולהיחשף ללימוד תורה ברמה גבוהה, וכן לאפשר פינה שבה לימוד התורה הוא דבר חי, מהנה ואיננו קשור בציונים ובעול הנובע מחובה ומהכרח. ניתן לומר שנוצר צורך למקום חם ונעים, מקום עם כמה שפחות מחיצות בין התלמידים לחבריהם ובינם לבין התורה. מקום שבו יוכלו התלמידים לפגוש את הנועם שבתורה ובלומדיה. השם "מדרשיה" גם הוא נבחר מתוך הבנה שהוא חובק בתוכו הן את בית המדרש והן משהו שמצלצל כמקום משפחתי, חם ואוהב. כל אלו הם המקור לבית המדרש העומד לתפארת מידי שבוע בשבוע.

תחילה נפתחה התוכנית כפיילוט. הפיילוט הפך להצלחה ולסממן ידוע של המתרחש בימי רביעי לאחר שעות הלימודים בבית המדרש. גיל הלומדים גם הוא התרחב עם ההצלחה. תחילה הרכב התלמידים היה מכתות ט'–"ב. בהמשך השנים כשבלט הצורך לכך גם בכתות ז'–ח', הורחב מעגל הלומדים, וכיום הוא פתוח לכלל תלמידי בית הספר.

המדרשיה כללה לאורך השנים חלקים של לימוד משותף, וחלקים שבהם בחרו הלומדים חבורות קבועות בנושא שבו חשקה נפשם. הלימוד המשותף היה לעיתים דרך חברותות ושיעור מסכם, ולעיתים כשיעור כללי. המיוחד בכל חלקי הלימוד הוא השילוב המדהים בין שכבות הגיל השונות. את הלימוד בקבוצות הובילו לאורך השנים אברכים, מורים, ובארבע השנים האחרונות גם תלמידים נבחרים מהחטיבה העליונה.

הרב רוני לסר, מי שייסד את המדרשיה ועמד בראשה בימיה הראשונים, מספר כי הצוות בכלל לא האמין שהתוכנית תחגוג עשור. התלמידים לאורך השנים הצביעו ברגליהם והוכיחו שלא ניתן לוותר על הצורך בלימוד החי, של תורת החיים. אמנם המדרשיה עברה קשיים לא מעטים והיו עליות ומורדות, אבל תמיד האש שבערה בתלמידים והכיסופים למפגש חי עם התורה הם אלו שהביאונו לזכות לראות בפריחתה של התוכנית והישרדותה לאורך השנים.

הוקרת הטוב בבית מדרשנו היא אחת מאבני היסוד. על כן נודה ראשית לקדוש ברוך הוא שזיכנו להוציא קובץ זה לאור. תודה להנהלת בית הספר, ובראשה הרב ירמי סטביסקי, שסייעו למדרשיה בכל שנותיה ובהוצאת קובץ זה לאור. תודה נוספת ואישית לכל אחד מהכותבים שהשקיע רבות בשיתוף הקוראים במקצת מהתורה שלמד ולימד במדרשיה, בלעדיכם זה לא היה קורה. תודה מיוחדת לרב יאיר יניב שההדיר וערך את הקובץ, ונתן ליבו לכל פסיק ונקודה ברגישות מופלאה.

זה גם המקום להודות לאנשים אשר עמדו בראש המדרשיה לאורך השנים וזיכו את הלומדים, המלמדים וכלל בית הספר לזכות לפגוש תורת חיים, תורה שעליה נאמר "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום" (משלי ג, יז). תודה לרב רוני לסר, לרב דולי בסוק, לרב רעי פרץ, לגלעד לנדאו, לדביר מלכיאור ולישי שיף. זה המקום גם להודות לכל המלמדים לאורך השנים, אשר השקיעו רבות להנעים את הלימוד ולהראות את הדרך למקומות הכי גבוהים שאפשר. יותר מכל תודה לתלמידי המדרשיה לאורך כל שנותיה, שהתורה היא נר לרגלם. אנשים יקרים שבזכות מסירות נפשם בית המדרש שלנו התפתח ופרח בכל שנותיו, ועודנו חי ופועם. תודה לכולכם ולאלה שגם להם אנו חבים שלמי תודה, ושמן לא הוזכר.

הקובץ נועד לאפשר לחברי קהילת המדרשיה בפרט, ולכל קהילת בית הספר הימלפרב, להיפגש עם מקצת מהתורה הייחודית שנבנתה בעשור החולף. זכינו להכיל סוגים שונים לבלי הכר של אנשים, לימוד, ניתוח

וחשיבה. זכינו להיפגש עם עומקים ורבדים שונים ומקצתם מובאים בקובץ זה.

ר' חיים מוולוז'ין בספרו "רוח חיים" על מסכת אבות, מדבר על הצורך להיות מדבר ונדבר. לעיתים בלימוד אני צריך להיות המדבר, הפעיל, האקטיבי. אותו אחד היוצר חידוש תורה ובונה קומה חדשה בלימוד עם חברי. אך אף פעם לא די במדברים, כל אחד צריך גם להיות נדבר. יש רגעים שאנו נדרשים להיות פסיביים. הצורך בפסיביות זו של הקשבה, הוא חיוני לבית מדרש בעם ישראל. רק בזכות ההקשבה, המדבר מקבל קיום לדבריו. אחד הדברים הייחודיים בלימוד התורה בעם ישראל הוא החיות והקיום של הלימוד דווקא מתוך חיבור מתמיד בין אנשים שונים בכל רגע. זכינו והמדרשיה הוכיחה בגדול מה הכח של אנשים שלימודם הוא פרי של עמל משותף, אקטיביות ופסיביות.

יהי רצון שנזכה לעוד שנים רבות של לימוד תורה בקהילת בית ספרנו. יהי רצון שהתורה תהי נר לרגלנו, ותנחנו בדרכנו, דרך ידיעת ה' בכל מעשינו ורבדי חיינו. "ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו" (תהלים צ, יז).

הראל בז'ה

שבט ה'תשע"ה

דברי ברכה

הרב ירמי סטביסקי

חברה בנויה רבדים רבדים. בציבור קיימים צדיקים בינוניים ורשעים. קיימים תלמידים מצטיינים וקיימים תלמידים מתקשים. לפעמים הרבדים מתחלפים. הבינוניים יכולים להפוך לצדיקים, והמתקשים יכולים להפוך לתלמידים טובים. מובן, שההבדלים בין בני האדם אינם מסתכמים במידות או ביכולות קוגניטיביות. כל אדם שונה מחבירו. חז"ל שמו לב לעובדה המעניינת שתווי הפנים של כל אדם הן ייחודיות לו.

חברה בריאה היא זו היכולה להכיל שונות. אולם, ההכלה של חברה מותנית בכך שיהיה מקום גם לאליטות רוחניות. חברה שהשונות שלה גורמת לכך שהיא "בינונית" בשאיפותיה הרוחניות אינה חברה בריאה.

ה"מדרשיה" של בית ספר הימלפרב, המנוהלת על ידי התלמידים עצמם בליווי מורים, מהווה מקום לתלמידים השואפים למצוינות תורנית ודתית. מדובר בקבוצה של תלמידים מכל קהילת בית הספר המעוניינים להעמיק בענייני תורה ועבודת ה' על חשבון זמנם הפנוי. בית ספרנו מכיל תלמידים שונים ואנחנו אוהבים את כולם. אולם, בית ספרנו גם מבין שמצוינות תורנית היא נדבך חשוב מאוד בקהילת בית הספר המקרינה לא רק על תלמידי המדרשיה אלא על תלמידי בית הספר כולם.

אני מברך את המדרשיה, את תלמידיה ואת מלמדיה לרגל עשר שנות פעילותה, ומיחל לכך שפעילותה תמשיך ותשפיע רבות על בית הספר גם בשנים הבאות.

הרב רוני לסר

עשר שנים אחרי, וחווית ההתרגשות וההתחדשות בקשר עם חברי המדרשיה ממשיכה.

במשך עשר שנים נרתמים תלמידים מקסימים ללימוד ולבניית קומה נוספת בנפש, לא בשביל ציון ולא בשביל כל פרס אחר.

מדובר בתלמידים אשר מלמדים אותי, עד כמה חשוב לקחת אחריות על עולמנו הרוחני, על איכות הקשר עם לימוד תורה ועל חווית דיבוק חברים משמעותית.

המדרשיה התחילה כחלום: לבנות מסגרת לתלמידים אשר מחפשים יותר: יותר רצינות, יותר עמקות, יותר רוח וכמובן מעל הכל - קשר משמעותי עם הקב"ה בעבודת ה' ובלמוד התורה.

מסתבר היה, שישנם תלמידים לא מעטים שהחלום הזה מפעם בהם, וחבורת המדרשיה, הפציעה בבית הספר מדי יום רביעי כמשב רוח מרענן ומחייה.

תלמיד אשר שותף לרעיון הגדול של המדרשיה, צריך לבחור בלימוד התורה בכל שבוע מחדש.

כשבני כיתתו הולכים הביתה, וכשהשמש בחורף כבר בדרך לשקוע, צריך לבחור: מה אני עושה עכשיו? מהו עולמי? מה באמת חשוב לי? הבחירה הזו מדי שבוע ולאורך זמן, יש בה עוצמה אדירה.

אבל הדבר המרגש מכל הוא העובדה שהחלום והגשמתו עברו כמעט באופן מלא לתלמידים: מי היה יכול לדמיין שבחור בכתה י' ייקח על עצמו ניהול של פרויקט כה משמעותי, ילווה את התלמידים, יילחם על משאבים

ויחתור ללא הרף להשתלמות והשתכללות. הראל בז'ה, שעסק במלאכת הקודש במשך שנים כתלמיד, וממשיך עתה את הקשר איתה בתור בוגר, הציב בפני ובפני שאר התלמידים וההורים מודל.

כהורה לתלמיד במדרשיה, שנים אחרי שהפסקתי ללמד בבית הספר, קיבלתי תחושה שיש בבית הספר דמויות חינוכיות משמעותיות מאוד בקרב התלמידים. לא פחות חשוב מאיכות הצוות, ישנה חשיבות לדמותם של התלמידים הבוגרים, ולרוח שהם יוצרים.

חברי המדרשיה בונים את עולמם הרוחני, אך לא פחות מכך יוצרים שינוי בסביבתם: בנורמות שהם מציבים לעצמם וברוח שהם מביאים לבית הספר. כך מעגלים שלמים נוספים מושפעים לטובה מהחבורה היקרה של המדרשיה.

אני מתפלל שהחלום ימשיך לפעם ולהתחדש, ושרוח המתיקות המיוחדת של תלמידים הלומדים תורה לשמה בהימלפרב, תפעם בנו ובכלל ישראל.